

kráľovstva. Ona sa opýtala matky, čo si má žiadať, a tá jej poradila, aby si pýtala hlavu Jána Krstiteľa. Salome sa hneď ponáhľala ku kráľovi a vyslovila želanie: „Chcem, aby si mi hneď dal hlavu Jána Krstiteľa na miese.“ Kráľ sa hlboko zarmútil, ale pre prísahu a kvôli spľuhodovníkom ju nechcel odmietnuť. Poslal kata a prikázal mu sťat Jána a priniesť jeho hlavu. Ten odišiel a stal Jána v žalári. Jeho hlavu priniesol na miese, odovzdal ju dievčaťu a dievča ju dalo svojej matke.

Keď sa to dozvedeli Jánovi učeníci, prišli, vzali mŕtve Jánovo telo a uložili ho do hrobu.

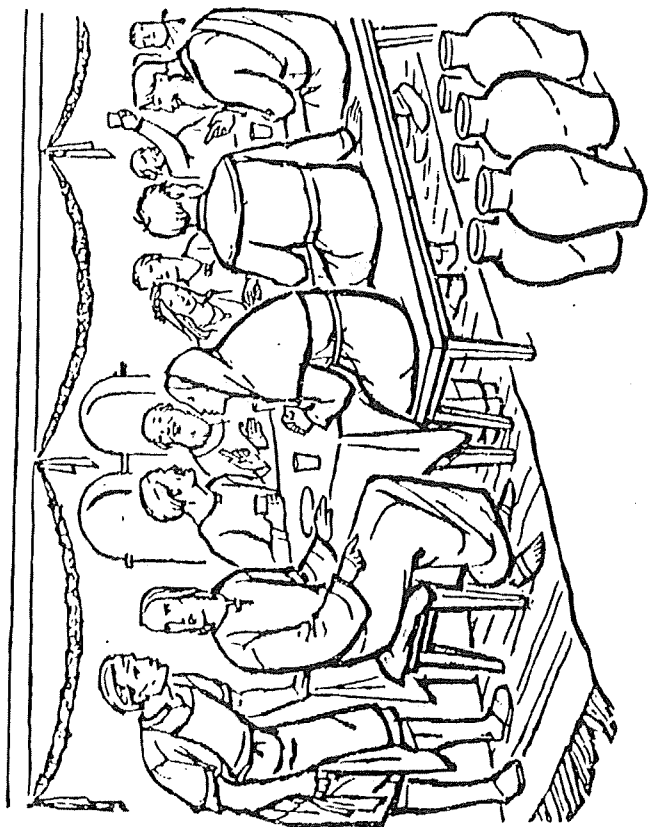
Jak 5,12: *Bratia moji, neprisahajte ani na nebo, ani na zem, ani akoukoľvek inou prísahou.*

JEŽIŠOVE SKUTKY

Svadba v Káne Galilejskej (J 2)

V Galilejskej Káne bola svadba, na ktorej bola matka Ježišova. Na svadbu pozvali aj Ježiša a Jeho učeníkov. Keď im chýbalo víno, matka povedala Ježišovi: „Nemajú vína!“ Ale Ježiš jej odpovedal: „Žena, čo má a teba do toho? Ešte neprišla moja hodina“. No jeho matka povedala posluhovačom: „Urobte všetko, čo vám poviem!“

Podľa židovského zvyku stálo tam šesť veľkých kamenných nádob na vodu, potrebnú na očisťovanie. Ježiš povedal sluhom: „Naplnite tie nádoby vodou!“ A naplnili ich až po okraj. Potom povedal: „Teraz naberte a zanesťe staršiemu!“ Zanicli.

Starejší ochutnal vodu, ktorá bola premenená na víno, ale nevedel, odkiaľ to bolo. Zavolať si ženicha a povedal mu: „Každý podáva najprv dobré víno a keď si hostia už upili, dá horšie. Ty si však zachoval dobré víno až dosiaľ!“

Toto znamenie v Galilejskej Káne bolo prvé, ktoré Ježiš urobil a zjavil svoju slávu. – A jeho učeníci uverili v Neho.

J 1,14: *To Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my hľadeli sme na Jeho slávu ako na slávu jednorodného od Otca, bolo plné milosti a pravdy.*

Bohaté lovenie rýb (L 5)

Raz, keď Ježiš stál pri Genezaretskom jazerc, tlačil sa k Nemu zástup,

aby počúval Božie slovo. Vtedy Ježiš uzrel pri brehu dve loďky. Rybári už vystúpili z nich a prali siete. Ježiš vstúpil na loďku, ktorá patrila Šimonovi, a požiadal ho, aby ju trochu odrazil od brehu. Potom si sadol a z loďky učil zástupy.

Keď prestal hovoriť, povedal Šimonovi: „Odraž na hlbinu, spustíte siete a loďte!“ Šimon na to odpovedal: „Majstre! Celú noc sme sa namáhali, a nechytili sme nič, ale na Tvoje slovo spustím siete“. Len čo to urobili, chytili veľké množstvo rýb, až sa im siete trhali. I zakývali na spoločníkov z druhej loďky, aby im prišli pomôcť. Tí prišli a naplnili obe loďky, až sa ponarali.

Keď to videl Šimon Peter, padol Ježišovi k nohám a povedal: „Pane, odíď odo mňa, veď som hriešny človek“. Lebo aj jeho aj ostatných sa zmocnila hrôza nad úlovkom rýb.

Zhrozil sa aj Jakub a Ján, Zebedeovi synovia, ktorí boli Šimonovi spoločníci. Nato Ježiš povedal Šimonovi: „Neboj sa, odteraz budeš loviť ľudí“. Keď prirazili loďky k brehu, zanechali všetko a šli za Ježišom.

J 15,16: *Nie vy ste si mňa vyvolili, ale ja som si vyvolil vás.*

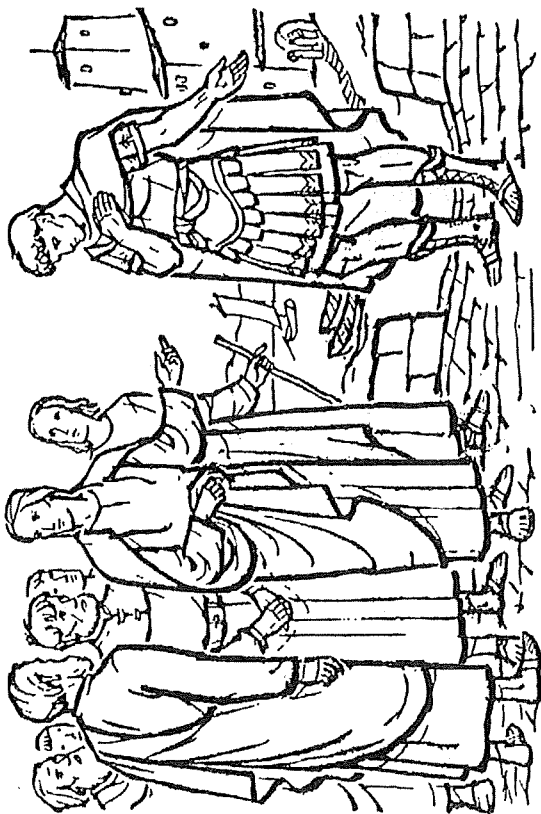
Mária a Marta (L 10)

Ježiš určil aj iných sedemdesiatdva učeníkov a rozoslal ich po dvoch pred sebou do každého mesta a osady, kam chcel ísť. Dal im príkaz zvestovať evanjelium o blízkom kráľovstve Božom a uzdravovať chorých. S radosťou sa potom vrátili k Ježišovi a hovorili: „Pane, v tvojom mene sa nám poddávajú aj zlí duchovia.“ Ježiš im povedal: „Neraduďte sa z toho, že sa vám poddávajú

duchovia, ale z toho, že vaše mená sú zapísané v nebi.“

Keď išli ďalej, Ježiš vošiel do dediny Betánie. Tam Ho prijala do domu istá žena menom Marta. Mária sestra, ktorá sa volala Mária. Mária si sadla Pánovi k nohám a počúvala Jeho slová. Marta však mala plné ruky práce s obsluhou. Zrazu stala a povedala: „Pane nedbáš na to, že sestra ma nechá samu obsluhovať? Povedz jej, aby mi pomohla!“ Ale Pán jej riekol: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci. Len jedno je potrebné. Mária si vybrala lepšiu podiel, ktorý jej nik nevezme“.

J 14,6: *Ježiš riekol: Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.*

Uzdravenie malomocných (Mk 1, L 17)

K Ježišovi prišiel malomocný človek a prosil Ho na kolenách: „Ak budeš chcieť, môžeš ma očistiť!“ Ježiš sa nad nim zľutoval, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Chcem, buď čistý!“ Jeho malomocenstvo hneď zmizlo a človek bol očistený. Ježiš mu pohrozil, aby o tom nikomu nehovoril. Povedal mu: „Choď, ukáž sa kňazovi a obetuj za svoje očistenie, ako nariadil Mojžiš, na svedectvo ľuďom“. Lenže ten po svojom odchode začal o tom veľa rozprávať. Rozchyroval, čo sa stalo, takže Ježiš už nemohol verejne vojsť do mesta a zdržoval sa vonku na osamelých miestach. No i tak za Ním zovšadiaľ prichádzali.

Keď prechádzal cez Samáriu a Galileu pri vchode do jednej dediny stretlo sa s Ním desať malomocných mužov. Zďaleka zastali a hlasno kričali: „Ježiš, Majster, zmiluj sa nad

nami!“ Keď ich Ježiš uvidel, povedal im: „Choďte a ukážte sa kňazom!“ A keď šli, boli očistení. Len čo jeden z nich spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a silným hlasom oslavoval Boha. Padol na tvár k nohám Ježišovým a ďakoval Mu. A bol to Samaritán. Ježiš na to povedal: „Či neboli očistení desiaty? Kde sú tí deviaty? Tí sa nevrátili oslavovať Boha, iba tento cudzinec?“ A jemu povedal: „Vstaň a choď, tvoja viera ťa zachránila“.

Ž 103,2: *Dobroreč, diša moja, Hospodinu a nezabúdaj na žiadne Jeho dobrodenie.*

Uzdravenie stotníckovho sluhu (Mt 8)

Keď Ježiš vošiel do Kafarnaumu, pristúpil k Nemu stotník a prosil Ho: „Pane, môj sluha leží doma porazený a strašne sa trápi“. Ježiš mu povedal:

„Ja prídem a uzdravím ho“. Ale stotník odpovedal: „Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu; povedz len slovo a môj sluha ozdravie. Veď aj ja som človek, podriadený vrchnosti a mám pod sebou vojakov. Keď poviem tomuto: Choď! – ide, a druhému: Poď sem! – príde, a keď poviem svojmu otrokovi: Urob toto! – urobí to“. Keď to Ježiš počul, zadivil sa a povedal tým, ktorí Ho nasledovali: „V pravde hovorím vám, že u nikoho v Izraeli som nenašiel takú vieru“. A stotníkovi povedal: „Choď a staň sa ti, ako si uveril!“ A jeho sluha v tú hodinu vyzdravel.

Žid 11,1: *Viera je iste podstatou toho, v čo dúfame, a dôvodom toho, čo nevidíme.*

Bárka na mori (Mt 8)

Ježiš vstúpil na loď a Jeho učeníci

šli za Ním. A hľa, na mori sa strhla veľká búrka, takže vlny prikrývali loď. A Ježiš spal v tyle lode na hlav-níci. Učeníci Ho zobudili, volajúc: „Zachráň nás, Pane, hynieme!“ On povedal: „Čo sa strachujete, ľudia malej viery!“ Nato vstal, pohrozil vetrom a moru a nastalo veľké utišenie.

A ľudia sa divili, hovoriac: „Aký je to človek, že Ho aj vetry, aj more poslúchajú?“

Mt 28,18: *Ježiš povedal: Daná je mi všetka moc na nebi aj na zemi.*

Uzdravenie porazeného (Mk 2)

Keď Ježiš prišiel do Kafarnaumu, rozchýrilo sa, že je v istom dome. Náhnuť sa tam tak veľa ľudí, že už nemali miesta ani predo dvermi. A Ježiš im zvestoval slovo.

Vtedy prišli štyria muži, ktorí priniesli porazeného človeka. Keď sa

pre zástup nemohli dostať až k Ježišovi, odkryli strechu domu tam, kde bol Ježiš, a otvorom spustili lôžko, na ktorom ležal porazený. Keď Ježiš videl ich vieru, povedal porazenému: „Synu, odpúšťajú sa ti hriechy!“ Sedeli tam aj niektorí zákonníci a tí uvažovali vo svojom srdci: „Čo to vraví tento človek? Rúha sa! Odpúšťať hriechy môže len Boh“. Ježiš hneď spoznal ich myšlienky a spýtal sa: „Prečo tak myslíte vo svojom vnútri? Čo je ľahšie? Povedať porazenému: Odpúšťajú sa ti hriechy! – alebo povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a choď!“ Aby ste však vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi – povedal porazenému: Hovorím ti: Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov!“ A on vstal, vzal si lôžko a pred očami všetkých vyšiel. Všetci žasli a velebili Boha,

hovoriac: „Čosi takého sme ešte nikdy nevideli!“

1 Tim 1,15: *Verná je to reč a hodná, aby ju všetci prijali, že Kristus Ježiš prišiel na svet, aby spasil hriešnikov.*

Uzdravovania – sila viery (Mt 15, Mk 7-10)

Keď Ježiš prišiel do krajov Týra a Sidona, prišla k nemu kanaánska žena z oných končín a kričala: „Zmiluj sa nado mnou, Pane, syn Dávidov! Dcéra sa mi strašne trápi, posadnutá démonom“. On jej však neodpovedal ani slova. I prístúpili učeníci a prosili Ho: „Odbav ju, lebo kričí za nami“. Ježiš odvetil: „Ja som poslaný len k strateným ovciam domu izraelského“. Ale žena prišla,

padla Mu k nohám a prosila: „Pane, pomôž mi!“ On jej však riekol: „Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť štieňatám“. Ona Mu odpovedala: „Ano? Pane, ale veď aj štieňatá jedávajú z omrvíniek, ktoré padajú zo stola ich pánov“. Na to jej Ježiš povedal: „Ó žena, veľká je tvoja viera. Nech sa ti stane, ako chceš!“ A jej dcéra ozdravela v tú hodinu.

Keď Ježiš opustil týrsky kraj, prešiel cez Sidón do prostriedku kraja Desatmestia. Tu priviedli k Nemu človeka hluchého a takmer nemého. Poprosili Ho, aby naň položil ruku. Ježiš ho vzal bokom od zástupu, vložil mu prsty do uší a slinou sa mu dotkol jazyka. Potom mu povedal: „Effata! to znamená: Otvor sa!“ Hneď sa mu otvorili uši a puto jazyka sa uvoľnilo, takže rozprával správne. Ježiš im dôrazne prikázal, aby to ni-

komu nepravili, ale čím viac im zakazoval, tým viac to rozhlasovali, hovoriac: „Všetko dobre učinil; aj hluchým dáva sluch, aj nemým reč!“

Keď vychádzal z Jericha so svojimi učeníkmi a s veľkým zástupom, sedel pri ceste žobrák Bartimaj. Keď počul, že je to Ježiš Nazaretský, začal volať: „Ježiš, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Mnohí ho zahriakovali, aby mlčal, ale on tým hlasnejšie kričal: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Ježiš zastal a rozkázal ho zavolať. Zavolali slepca so slovami: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“ On vykročil a pristúpil k Ježišovi. Ježiš sa spýtal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepce mu povedal: „Majstre môj, nech vidím!“ A Ježiš mu riekol: „Chod', tvoja viera ťa uzdravila“. A slepý hneď videl a šiel za Ním po ceste.

L 7,21: Ježiš uzdravil mnohých z neduhov, z urpernia a od zlých duchov a mnohým slepým daroval zrak.

V sobotu (Mk 2-3)

Raz v sobotu prechádzal Ježiš cez pole s obilím. Cestou jeho učeníci začali trhať klasy, vymrváť ich a jesť. Farizeji mu povedali: „Hľa, robia v sobotu, čo neslobodno“. Ježiš odpovedal: „Nikdy ste nečítali, čo urobil Dávid aj so svojimi druhmi, keď mal hlad a nebolo čo jesť? Ako za veľkňaza Abiátara vstúpil do Božieho domu a jedol z posvätných chlebov a dal aj svojim druhom, hoci len kňazom to bolo dovolené jesť?“ A Ježiš vyhlásil: „Sobota bola ustanovená pre člo-

veka, nie človek pre sobotu. Preto Syn človeka je pánom aj nad sobotou“.

V inú sobotu vošiel Ježiš do synagógy, kde bol človek s ochrnutou rukou. Ježiš pozorne sledovali, či začne v sobotu uzdravovať, aby Ho mohli obžalovať. Ježiš prikázal človekovi s nchybnou rukou: „Postav sa do prostriedku“. A položil otázku: „Je dovolené v sobotu robiť dobré alebo zlé, život zachováť alebo zničiť?“ A všetci mlčali. Vtedy si ich s hnevom premeral a zarmútených bezcitnosťou povedal chorému človekovi: „Vystiri ruku!“ On ju vystrel a jeho ruka bola znovu zdravá. – Farizeji hneď odišli a začali sa radíť s herodiánmi, ako Ho zabiť.

Ž 27,12: Nevydávaj ma pažravosti mojich protivníkov, lebo povstali

proti mne falošnú svedkovia a násilníctvom sršia.

Uzdravenie chorého v Betezde (J 5)

V Jeruzaleme pri Ovčej bráne bolo jazero Betezda s piatimi prístreškami. Pod nimi ležalo mnoho chorých, slepých, chromých, vychradnutých. Čakali, kým sa v jazere pohne voda. Lebo z času na čas anjel Pánov zostupoval na jazero a zvíril vodu. A ten, kto prvý vošiel do zvířenej vody, vyzdravel, nech ho trápila akákoľvek choroba.

Pri jazere bol človek, ktorý bol chorý tridsať rokov. Keď ho Ježiš videl ležať a poznal, že je už dlho chorý, spýtal sa ho: „Chceš byť zdravý?“ A chorý odpovedal: „Páne, nemám nikoho, čo by ma zanesol do jazera, keď sa voda zvíří. A kým ta prídem sám, vstúpi iný predom mnou.“ Ježiš mu povedal:

„Vstaň, vezmi si lôžko a choď!“ Tu vyzdravel ten človek, vzal si lôžko a chodil.

Bola práve sobota, preto Židia poviedali uzdravenému: „Je sobota, nie ti je dovolené niesť lôžko!“ Ale on im odpovedal: „Ten, ktorý ma uzdravil, mi povedal: Vezmi si lôžko a choď!“ Keď sa ho vypytovali, kto mu to povedal, uzdravený nevedel, kto je to, lebo Ježiš sa nepozorovane vzdialil.

Potom Ježiš našiel uzdraveného v chráme a povedal mu: „Vyzdravel si, nehréš viac, aby ta nestrelo ničoho horšieho.“ Vtedy ten človek odišiel a povedal Židom, že ho uzdravil Ježiš. Preto Židia prenasledovali Ježiša a chceli Ho zabiť, že to urobil v sobotu.

Ž 102,14: *Hospodine, Ty povstaneš a zltutuješ sa nad Stonorn, lebo je čas zmlívať sa.*

Vzkriesenie Jairovej dcéry (Mk 5)

Ježiš bol pri mori, keď prišiel k Nemu jeden z predstaviteľných synagógy menom Jairos. Padol Mu k nohám a úpenlivo prosil: „Dcéra mi umiera. Pod, polož na ňu ruky, aby vyzdravela a žila.“ Ježiš šiel s ním a za Ním sa hrmulo množstvo ľudí, ktorí Ho tlačili zo všetkých strán.

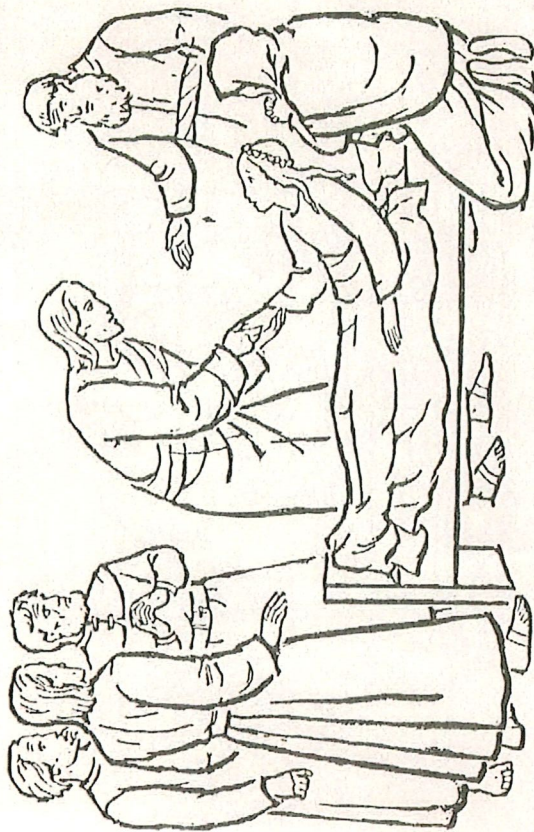
Bola tam istá žena, ktorá dvanásť rokov trpela na krvotok. Veľa si vyzdravených lekárov, minula na to všetko, čo mala, ale nič jej to neosožilo. Bolo jej čoraz horšie. Keď počula o Ježišovi, pretišla sa zástupom odzadu k Nemu a dotkla sa Mu rúcha, lebo si povedala: „Ak sa dotknem čo len Jeho rúcha, budem uzdravená.“ A krvácanie sa hneď zastavilo. Pocítila, že je vyliečená. Ježiš hneď pocítil, že z neho vyšla sila. Opýtal sa: „Kto sa mi dotkol rúcha?“

„Učeníci mu vraveli: „Vidíš, že sa ľudia tlačia na Teba a Ty sa ešte pýtaš: Kto sa ma dotkol?“ Ježiš sa obrátil, aby videl tú, ktorá to spravila. Pre-

strašená žena, sa hodila pred Ním na kolena a rozpovedala celú pravdu. On ju oslovil: „Dcéra, zahránila ťa tvoja viera. Buď uzdravená!“

Ešte hovoril, keď prišli ľudia z domu predstaviteľného synagógy so zvestou: „Tvoja dcéra umrela, načo ešte obťažuješ Učiteľa?“ Ale Ježiš mu povedal: „Neboj sa, len ver!“ A šli do jeho domu. Keď Ježiš videl plačúcich, povedal: „Prečo taký rozruch a plač? Veď dievčatko nezomrelo, len spí.“ Ale oni ho vysmiali. Vtedy Ježiš vyhnal všetkých, vzal so sebou len otca a matku dieťaťa a učeníkov a vošiel do izby, kde dieťa ležalo. Chytil ho za ruku a povedal: „Talitha kúm!“ To znamená: „Dievča, vpravím ti, vstaň!“ A dievča hneď vstalo a začalo chodiť. Malo dvanásť rokov. Všetkých sa zmocnil úžas. Ježiš im prikazoval, aby sa o tom nikto nedozvedel. Požiadal ich, aby dieťaťu dali jesť.

Ž 145,18: *Blízky je Hospodin všetkým, ktorí Ho vyzývajú, všetkým, ktorí Ho vyzývajú v pravde.*

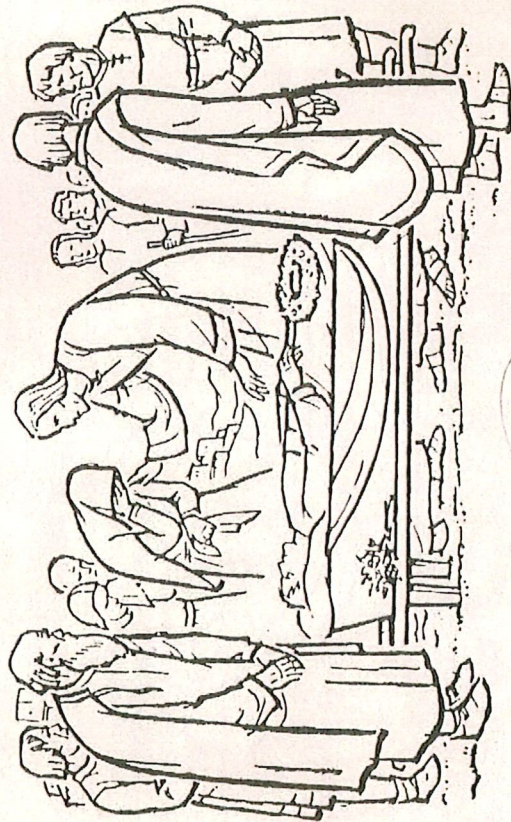
Vzkriesenie mládenca v Naime (L 7)

Ježiš sa pobral do mesta Naím. Šli s ním Jeho učeníci a zástup ľudí. Keď sa priblížil k mestskej bráne, práve vynášali mŕtveho. Bol to jediný syn vdovy. Sprevádzať ju mohutný zástup ľudí z mesta. Keď ju Pán uzrel, prišlo Mu jej ľúto a povedal jej: „Neplač!“ Potom pristúpil k máram a dotkol sa ich. Nosiči zastali a Ježiš riekol: „Mládenec, hovorím ti, vstaň!“ Mŕtvy sa posadil a začal hovoriť. Ježiš ho odovzdal matke. Všetkých sa zmocnil strach. Oslavovali Boha: „Veľký prorok povstal medzi nami a Boh navštívil svoj ľud“. Zvest o ňom sa rozniekla po celom Júdsku a okolí.

J 11,26: *Ježiš povedal: Nik neumrie naveky, kto verí vo mňa.*

Vzkriesenie Lazara (J 11)

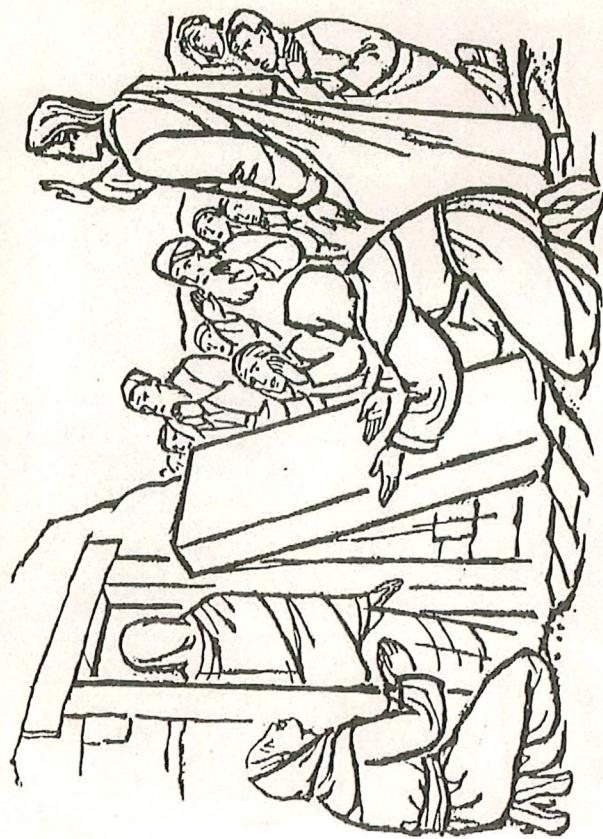
V Betánii ochorel brat Marty a Márie Lazar a sestry poslali Ježišovi

vi odkaz: „Ten, ktorého miluješ, je chorý!“ Keď to Ježiš počul, riekol: „Tá choroba nie je na smrť, ale pre slávu Božiu, aby ňou bol oslávený Syn Boží“. Až po dvoch dňoch povedal svojim učeníkom: „Náš priateľ Lazar zaspal; idem ho zobudiť“. Ježiš hovoril o Lazarovej smrti, ale učeníci mysleli, že hovorí o obyčajnom spánku. Preto im Ježiš otvorene povedal: „Lazar umrel. Ale podíme k nemu!“

Keď Ježiš prišiel do Betánie, našiel Lazara už štvrtý deň ležať v hrobe. Keď Marta počula, že Ježiš prichádza, šla Mu naproti. Mária ostala doma. Marta povedala Ježišovi: „Pane, keby si bol býval tu, nebol by mi brat umrel. Ale aj teraz viem, že čokoľvek by si prosil od Boha, dá Ti“. Ježiš povedal: „Tvoj brat vstane z mŕtvych“. A Marta vyznala: „Viem, že vstane pri vzkriesení v posledný deň“. Ježiš na to povedal: „Ja som vzkriesenie a život, kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď by umrel.“

Keď došla k nemu Mária, aj tá

Nasýtenie zástupov (J 6)

Ježiš odišiel na druhú stranu Tiberiadskeho jazera a za Ním šiel veľký zástup, lebo ľudia videli znamenie, ktoré činil na chorých. Ježiš vystúpil na vrch, a tam sa posadil so svojimi učeníkmi.

Keď Ježiš videl, že k Nemu prichádza veľké množstvo ľudí, riekol Filipovi: „Kde nakúpime chleba, aby sa tieto najedli?“ Ale to povedal len preto, aby ho skúšal, lebo sám vedel, čo urobí. Filip mu odpovedal: „Za dvesto denárov chleba im nestačí, aby sa aspoň máličko dostalo každému“. Vtedy učeník Ondrej povedal: „Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve rybičky; ale čo je to pre toľkých?“ Ježiš riekol: „Usadte ľudí“. Na tom mieste bolo mnoho trávy a posadalo si tam asi 5000 mužov. Nato Ježiš vzal chleby, dobrorečil Bohu a rozdával učeníkom a ti rozdávali sediacim; podob-

povedala: „Pane, keby si bol býval tu, nebol by mi brat umrel“. A niektorí hovorili: „Či tento, ktorý slepému otvoril oči, nemohol urobiť, aby Lazar neumrel?“ – Vtedy Ježiš pristúpil k hrobu. Bola to jaskyňa zavalená kameňom. Rozkázal: „Odvalte kameň!“ Ale Marta, sestra umretého, Mu povedala: „Pane už páchne, lebo je už štyri dni v hrobe“. Ježiš jej však riekol: „Či som ti nepovedal: Ak budeš veriť, uzrieš Božiu slávu?“ Odvalili teda kameň, kde ležal ten mŕtvy. Ježiš pozdvihol oči k nebu a riekol: „Otcе, ďakujem Ti, že si ma vyslyšal“. A veľkým hlasom zvolal: „Lazar, poď von!“ A ten mŕtvy vyšiel, zviazaný plátnom na rukách i nohách. Jeho tvár bola zakrytá šatkou. Ježiš riekol: „Rozviažte ho, nech odíde!“

J 5,25: *Hovorím Vám: Prichádza hodina, už je tu, keď mŕtvi počujú hlas Syna Božieho, a tí, čo ho počujú, budú žiť.*

ne aj z rybičiek, koľko chceli. Keď sa ľudia nasýtili, Ježiš povedal učeníkom: „Pozbierajte nalámané zvyšky chleba, aby nič nevyšlo nazmar!“ Po zbieraní a odrobinami chleba naplnili dvanásť košov. Keď ľudia videli znamenie, ktoré učinil, hovorili: „Je to mocný prorok, ktorý mal prísť na svet!“

Mt 6,33: *Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané.*

Bohatý mládenec (Mt 19)

Ktośi pristúpil k Ježišovi a spýtal sa Ho: „Dobrý Majstre, čo dobrého robíš, aby som mohol mať večný život?“ Ježiš mu odpovedal: „Čo sa ma spytuješ o dobrom? Jeden je dobrý, Boh. A ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania: nezabi-

ješ, nescudzoložíš, nepokradneš, nevydáš krivé svedectvo, či otca i matku, miluj bližného ako seba samého!“ Mládenec povedal Ježišovi: „Toto všetko som zachovával od svojej mladosti. Čo mi ešte chýba?“ Ježiš mu riekol: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj majetok, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebesiach. Potom príď a nasleduj ma!“ Keď mládenec počul túto reč, odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku. Nato Ježiš riekol svojim učeníkom: „Hovorím vám, že bohatý ťažko vojde do nebeského kráľovstva. Lahšie je ťave prejsť uchom ihly, ako bohatému vojsť do kráľovstva nebeského. Keď to učeníci počuli, povedali: „Kto teda môže byť spasený?“ Ježiš odpovedal: „U ľudí je to nemožné, ale u Boha je všetko možné.“ Vtedy Peter povedal: „My sme opustili všetko a nasledovali sme Ťa; čo budeme mať za to?“ Je-

žiš odpovedal: „Ktokoľvek opustil domy, alebo bratov, alebo sestry, alebo otca, alebo matku, alebo ženu, alebo deti, alebo pole pre moje meno, dostane omnoho viacej a bude dedičom večného života.“

R 2,6-7: *Boh odplati večným životom tých, čo vytrvalosťou v dobrom skutku hľadajú slávu a česť a ne-smrteľnosť.*

Ježiš chodí po mori (Mt 14)

Po nasýtení zástupu Ježiš rozkázal učeníkom vstúpiť na loď a preplaviť sa pred Ním na druhú stranu mora, kým on nerozpusť zástupy. Keď rozpusť ľud, vystúpil sám na vrch modlíť sa.

Večer bola už loď ďaleko od brehu

a zmietali ňou vlny, lebo fúkal silný protivietor. O štvrtéj nočnej strážii, nadržanom, prišiel Ježiš k učeníkom idúc po vode. Keď Ho učeníci videli chodiť po mori, vylakali sa a zvolali: „To je prízrak!“ Od strachu kričali. Ale Ježiš prehovoril k nim: „Vzmužte sa! Ja som, nebojte sa!“ Peter mu povedal: „Pane, ak si to Ty, rozkáž mi prísť k Tebe po vode.“ Ježiš riekol: „Poď!“ Peter vystúpil z lode a šiel po vode k Ježišovi. Ale keď videl veľký vietor, preľakol sa, začal sa topiť a vykrikoval: „Pane, zachráň ma!“ Ježiš vystrel ruku, zachytil ho a povedal: „Ó, ty malej viery, prečo si pochyboval?“ Keď vstúpili na loď, vietor utíchol. A tí, čo boli na lodi, padli mu k nohám a hovorili: „Vpravde, Syn Boží si!“